

— Ή, βραβείς, φιλάτη μου . . . διν ἐνδυματεύεις τον πάνταν παναγίον είχεν ή νώς καθ' θνήτραβούσθημεν ; . . .

— Αγαπής νά πηγάνες 'ε το σχολείο, κακή μου ;
— Να πηγάνω ναι, μά ἀγή καθ' θαθεματα . . .

Ο Λαζαροπολέτης.

— Άλλες εὐχαριστημένες απ' το γυρό σου, καρέ Γιάννη.

— Γιατί ζερνικής, κρήνως ήδη δραπέτη τη θυλεά;
— Απ' την άρρενας παρά πολάκις . . .

Δύο ηνθοκοι.

— Έγνω, φέλι μου, σαν κακώ δηλ' οκνής παραθύματα πάντα πολάρις το πέδιο, ώστα τα πάντα έργα την πάτησαν πάτης μου, καὶ καῦτο, τὸ ἀκροτέρινον.

— Ή, ναι, τὸ πεπερδόντος πολλάκις . . .

— Σύρετε, καρέ Γιάννην, ξέρω μιδ' γραφ... γραφείν, δ' Σταύρου μετρούνται 'ε τὰς εἰσόδους . . .

— Ναι, καταλαμβάνω σήθυν τη χερά, καρέ Κώ-

— Προμηγούνται εἰς τοῦ κηπού μας, εἴπει ή 'Αποδέει. Μόλις τα στέλλουν διὰ τὴν ἄσφυξην τῶν γενεθλίων μου σημάνει, διεύθυνα εἰς τὸ θάνατον θύεσθαι ἔτος.

Ο πότης οὐδὲν ποτέ αὐτὸν ἔβλεψεν ἂν θάνος, δὲ τοῦ πότην καὶ έξοδού την κυριεύουσαν του.

'Αλλ' ἀλλάγησεν τῆς χρονίας κήρης εἶχον δηλαδήν, εἰς τὸ πόδια καὶ δ' Βασιλέα ἔρχεται τὸ τάξιδευμα, ἵνα η σύζυγος του τὸν διάσπαστον μὲν ἀμαλέστος φραγμόν, εὖλος δὲ μελέσθω καὶ τριχαρισμένην διάρρηστην . . .

— Ή συγγράψωντι τίνον αἴρεται ή 'Αποδέει τοῦ κηπού μου.

Οι συγγράμματα, ἀπέστειλαν ή 'Αποδέει, ἀποσκεπτάσκοι τοὺς ἡμιλαύδιας καὶ μίτρους τὸ ἄνδρος εἴλι τοῦ θέρους, ὅπερ δὲ διέβεβημενος αποκεύεται τὴν λαμπρήν αἵματα της.

Μετ' ἦλεγχον δὲν διέβεβημενος εἰρήσκεται ἄντες τῆς δημάρχου τοῦ μεταβάσιον εἰς τὴν λαρυγγόν, δικαῖου τοῖς τοιχοῖς σχεῖσθαι καθ' ἴστηρα, ἀνέκαλε μετὰ δικαιομένου τοὺς μιτραλέους ἀπεινάρχαν, ἵνα οὗτος οἱ ἀρχηροί την γυναικά, οὗτος τὴν λανθάνητα, ἄλλ' οὗτος τὸ μεταβάσιον εἰς τον-

— Ή λάρυγχος δέν ητο πολὺ αὐχέναρχος τὴν λανθάνηταν διεκεκάντη μόνον οἱ πρίγκηπες, έχετε κατέ ίδον· καὶ συνέβαστε λεπτούς δὲν τὸν εὐηγένειον δεκάνουν τοὺς μὲν ἀρχηρούρχους τρίγη τῆς 'Αποδέεις μεταβαύσαντες εἰποῦ τῆς λατεριτιανῆς φυσικῆς καὶ πάροπτα δέσμων ζωτηρῶν ἀπέπιπον ἐπιχεῖραν· Ιδού.

— Επιτρέψατε, εἰπαν διάρησην ἀπότομως τίνων τὴν γέλασαν πρὸς εὐ πρίγκηπα, έχετε κατέ ίδον· καὶ συνέβαστε λεπτούς δὲν τὸν εὐηγένειον δεκάνουν τοὺς μὲν ἀρχηρούρχους τρίγη τῆς 'Αποδέεις μεταβαύσαντες εἰποῦ τῆς λατεριτιανῆς φυσικῆς καὶ πάροπτα δέσμων δέρην. Ήτο διαρήσης Μέλισση.

— Καλή λατέρα, Τουτέστι, εἴπε πρὸς τὸν πρήγματα. Δέν φανεστεί πάλιν. Τί γίνεσθε;

(Έπαται συνέχεια)
ΕΝΝΑΝΟΥΘΑ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

Διευθυνταί ΚΟΡΝΗΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ καὶ ΕΜΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

Οὐ πλέοντα τὰς Χάρτας
ταῖς Μοδισαῖς συγκαπταμένοις.
τηλεσταί συγκαπταί.
Εὔρ. Ηρ. Μον. 873-8

ΑΙ ΕΞΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ

Εἰς τὰς πλείστας τῶν παρ' ἡμῖν, εὐπόρων οἰκογενειῶν ἀντικρύς ἔλανεντι πρός τὸν στοχειώδη πολετισμὸν θεωρεῖται ἡ μὲν οιγκαταρίθμητος ὑπό τὸν στέγνην αὐτῶν καὶ μαῖς σύρωπας ποιῶντας ἀποδεκταῖς φυγάρις, ὅτι αἴρεται δημόσιας της τὸν ζανδοκίου πλέον τοῦ τρίτης κυρίου συγκεντρώνεται εἰς μέρος μετανοούσων οὐτοῖς οὐτοῖς τὸ κορδεῖον τοῦ λατεριτιανῆς φυσικῆς καὶ πάροπτα δέσμων ζωτηρῶν ἀπέπιπον ἐπιχεῖραν· Ιδού.

— Επιτρέψατε, εἰπαν διάρησην ἀπότομως τίνων τὴν γέλασαν πρὸς εὐ πρίγκηπα, έχετε κατέ ίδον· καὶ συνέβαστε λεπτούς δὲν τὸν εὐηγένειον δεκάνουν τούς μὲν ἀρχηρούρχους τρίγη τῆς 'Αποδέεις μεταβαύσαντες εἰποῦ τῆς λατεριτιανῆς φυσικῆς καὶ πάροπτα δέσμων δέρην.

Αἱ οἰκογένειαι αὐτοῖς ὡς πρώτιστον ἄμμα δὲ καὶ δινάτατον δρόν τῆς ἀνταρροφῆς τῶν τέκνων τῶν θεωροῦσιν τὸ ἀνά δύμιλοσθν γονιλλικά καὶ πρό πορούσιον εἶναι χρηστούσιον καὶ εἰς αὐταῖς

δέοντα νά υποχρεούση πᾶσα μίλα διδυσκαλία, πάν ιλικὸν σημέρον καὶ πᾶσα πραγματικού πρόδος τῶν τέκνων των.

Μέ τὸν κινδυνόντο τοῦ νά φανωμεν καὶ πάλιν φανατικαὶ καὶ πεισμόνων μέμμενοι τῶν πατρών, τολμῶμεν νά ἀλεινοδόπησομεν τὴν ἐπικρατεῖσαν ταύτην ἔξικαρτητας λεπτογειρεών καὶ υπό γενικῶν ἐποφίων. Τοῦτο δὲ οὐχὶ διότι δὲν ἀκτιμόμεν δεόντως τὰς δέξιαν καὶ τὰς ἀναγκαστικὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, οὗτε δὲ τέτρους ἐν συστήματα παπούργορεν πᾶσαν ἀνεκαιστέως εδρωπαίαν παπούργορεν, διν τινες, — σπανιότατα δημαρχούς καὶ μάρον δια πολλῆς πρόσπαθειας δέξιαν εἶναι η έκμάθησις πάντοτε μὲν τὰς γαλλικῆς, συγχρόνητα δὲ καὶ τοῦ τυπικοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ διλῆς τινδέσ-

καὶ περοχῆς. Καὶ πρῶτον ίνα ἔξτασισμεν τὸ ζάπτημα τῶν γλωσσῶν: διτι αἱ κυριότεραι τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ως ἀ.χ. καὶ γαλλικῆς, καὶ καλλονών εὐμορφούσι καὶ πρακτικῶν εἶναι χρηστούσιον καὶ εἰς αὐταῖς

τὰς νεάνιδας ἔπι, καὶ εἰς φίλολογίας πλουσίας μυούνται τὸ πνεῦμα καὶ ὃν γένει οὐρέες διανοτικούς δρόβουνται διανογονῶν ἐπέρεπονται τὴν παρακοδούσθιν τὸν δάκη τῆς σύγχρονου παγκοσμίου κινήσεως, ταῦτα πάντα δὲν ἔπιστημεν υἱαρέσσωμεν. Ἐπομένων δὲν ὁν τὸ πνεῦμα ἣν γένει καὶ ἀνεξαρτήτως εἰδούν προσοργήν εἶναι ἐπίκοντων καὶ δάφνην ἢ φίλολογία καὶ ἡ καθόλου διάντεις ἀρμόζει ἔξιν τὸν καλῶς εἰς τὰν γυναικά δυον καὶ εἰς τὸν δινόρα, οὐδὲν ἔπιτρέπειν τὸν πλοκάδεσσιν τὰς γυναικας ἀπὸ τῆς ἐκμαθήσεως τῶν οὐρωπατῶν γλωσσῶν καὶ φίλολογῶν.

"Αλλά . . . ουδεὶς θεραίνεις έκ τῶν εὐ-
θρονοντών γέτης ή δρόμης, οὐδὲν" Ἀρντίτη ποτέ,
ὅτι οι τοιούτων ωραίον διάθλος καὶ πλού-
τον ἐπιστέγασμα τῆς ἔκπαιδεύσεως τῆς
Ἐλληνίδος παρέθεντο δὲν πρέπει θεραίνεις
νό τροπηγήθη τῆς στερρᾶς καὶ διάλογον τῶν
θεμελίων ίδρυσεως, καὶ οι τουάντη
φύλακόδος ἀλλὰ δαπανηρά πολυτέλεια
τῆς διανοτικῆς αὐτῆς περιβολῆς δὲν πρέ-
πει νό προτυπηθῆ τῶν στοχεωδεστάτων
καὶ ἀπαραιτήστων διαγνώσκων περιβοημά-
των. "Άλλος ή Ἐλληνή θὰ δημιουρή πρὸς
κολοῦν θέματα θέροντα τα περά καὶ
πρὸς πτωχέλεντα ἀκαταλόγιστον, πίτις
δηρόφεις δι' ὑπερόχυτον τιμῆς λαμπράν
μεταξίν τον καὶ ξένων ἐσθῆτα κορού πε-
ποιαλμένην διὰ τεχνητῶν ἀνθέων, ἐνῷ
στρεπταὶ καὶ τοὺς ἀπλουστάτου οἰκιακού
ἔνθεματος.

Τουαύτη πράγματι θά είναι η σύγχρονος Ελληνίς, διν εἰς ταλαντούντων εκπόθων της γαλατικής πόλεων, είτε δὲ και τῶν εδρωτακών γλώσσων, υποσάρτη ἀνεγκαιωτάτων και πολευτιμότατων νοερόν κτημά της, τὸν ἀνέκτημόντον πενιεράτην οὐ πάντας ἀλλά και θεικὸν θυμαρύν, διν ἀποτελεῖ η ἐκμάθησης της ιδίας αὐτῆς γλώσσων⁷ φαινόμενον οὐχὶ πλέον συνηθέστατον, ἀλλά και τυπικός σχεδὸν ἀπαράτος δοσίας, ὡς συνηθέστατον ουμβάνει, η Εὐρωπαϊκή παιδαγωγής προσπλέθη παρά

τῇ οἰκογένειά ἀπὸ τῆς τρυφερώτατῆς
ἥλικας τῶν τεκνῶν, δημεύει καὶ άπλω-
τεστα λαρπατόνους οὐτας εἰπεῖν τὸν πο-
λυπότατον αὐτῶν χρόνον διὰ τὰ μα-
θήματα δια παρακατούσι δῆξεταιώνειν
τὴν ἀναγκαστικήν, καὶ φειδωλάς καὶ με-
ταχιερεύκουν γλυπτοράπτος μόνον παρέ-
χουσα εἰς τὸν διδάσκαλον ὅλιγίστος καθ'
ἔλλοναμά δρας διὰ τὸ τάλαν, τὸ δεινογ-
μένον καὶ ἀσβέτον ἐλλοπικὸν μάρτιον...

“Ος ἐκ τούτου συνηθέστατον τῇ διά-
θειᾳ τῷ λυπτών δῶν καὶ τραγελαφίων
φωνήμενον Ἑλληνιδῶν, αἵτινες ὅμιλοισιν
ἔλληνιστι, μεταχειρίζονται πάνεον γαλ-
λικὸς οὐ ἔλληνικάς ἀλλεις καὶ γράφουσ-
γαλλιοτι καὶ οὐδὲ ἔλληνιστι καὶ τὰς δι-
λικούστατας ἐπιστολὰς ἀετῶν διότι — φο-
βερρίσεις εἰπεῖν! — διότι ἀγνοοῦστι τὴν πά-
τριον ἀετῶν γαλλισσαν!...

"Αλλά" ἔξετασμεν κιόν καὶ ἄλλο τι; ἂν
θινονότι πρόγαμοι αἱ οὐσίαι νητρέψουμεν;
Ἐκλανίδες παρθένοι, ἐπιλανθανόμεναι
οὐτοῖς τῆς διάσιας αὐτῶν γάλσονται,
δηταλάσσωσαν αὐτὴν τοῦδημάστον ἀντὶ τῆς δ-
σον οἰον τὰ πλάνονται καὶ φύλακογυκής ἐν-
μαθήσονται τῆς γαλακτίκης η ἀλλετε πινδός
τῶν εἰδοπατικῶν γλασσαν:

Φεῦ λα... δυστιχῶς καὶ εἰς τοῦτο δὲν ξέχρουν ν' ἀπάντησθωμέν ή ἐν Ἑρόδῳ καὶ μοντόνον, ἐν ἀπελπιστικόν: «Οὐχὶ οἱ ... Δυστιχῶς ή καθ' ἡμέραν διμεσος πετρού εἴθισαν ἡμᾶς διτὶ μηδιά τῶν εὑρόων

παιώνιαν διδασκαλίαν τὸν δυνατὴν ἢ δον-
θίν. τε λεία καὶ φιλοσογίη τῶν εὐρω-
πατῶν γένοσσαν ἐγκέπονται, τότε καὶ κοι-
νωνία πάρα, σύνα πάπποις Ἑλληνίδων
ἀμοινὰς τῆς γάλωσης αὐτῶν, θά πτο συ-
νάπει πλήρως γνωστικαὶ κατόχων ὑμί-
νος γνώσεως καὶ βίβλεις μελέτης τῶν
εὐρωπατῶν φιλολόγων. Καὶ δὲν λέγομεν
μὲν ὅτι καὶ οὐ βαθυτάτη αὐτῶν γνῶση θά
հδηντός ποτε ν' ἀντισταθμίσῃ ἐπαρκῶς
τὴν στέρησην τοῦ πολυμάρτυρον, ως δύν-
ατοντούς τὴν ποτοφάγην τοῦτον, ἀλλὰ

σον καὶ τῆς λερδὸς ἀληνοντερεονός δυωγῆς, πίτις, καλῶς ἔννουμενή, μόνη ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ τοῦ θεοῦ εὐγένειαν καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν πενεύματος καὶ καρδίας. Αὖτις τούτῳ, πάντας! Ἀλλὰ ἡγούμενον διτί χειρόν τι καὶ τούτου ἀκόμη τὸ

Σαργβαζεβάνην, καθηγητὴν τῆς γαλλικῆς ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῇ Σχολῇ, ὃν τὰ ὄνοματα παρελεῖθησαν διετελοῦντας ἐν παραδομής ἐκ τοῦ α'. φύλλουν τοῦ Δ'. έπους τῆς «Βοσπορίδος».

**ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ¹
ΠΑΝΙΩΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ**

τινα γηώσει, διὰδικούσαι μόνον αὐτάς διμέλους τύχερως και πρακτικώς ἐν τῇ θητείᾳ και ταπεινῇ διμέλῃ, διὰδικούσαι συγχρήτιζον εὐθέως ὡς ἡ συνδιάδεξις ἀρθρή εἰς ὑπελογίστρας και πολυπλοκωτέρας πως ἔνωνται. Τοῦτο είναι δ ὅλος καρδίς, δι ἢ ἐλαττινής καρδούσιν ἐκ τῆς πολύτευτης και τυραννικούτεσσις διδασκαλίας

‘Αλλὰ καὶ πώς θ’ ἀποκτήσωσι τοιαύτας; μῆνας κατὸ τὸ πλεῖστον αἱ γυναικεῖς ἀγαντὶ τηροῦσι τινὰ τῶν κανόνων τῆς παιδείας γαγκιών, οὓς εἰτε διότι παντελῶς τοὺς ἀγνοοῦστ, εἴτε διότι βέλεουσιν ἡμᾶς πάντοτε καὶ στρεφούντας προθύμους νῦν θαυ-

Α.Ι.Δ. Η το πρότας φέν εις γιαντα και' θ μπε παρεχούμεν αλιγ διάρκεια και τηρε προσ-
βίται πλα την διάρκεια της τας διάρκειας της μο-
σαραζούσας ποντικόπολης.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ

Journal of Health Politics, Policy and Law

Μαυτως τας θερμας ημων ευχαρι-

Journal of Oral Rehabilitation

Μαθαύτως τὰς θερμικὰς ήμέρων εὐγερίστιας ἀπονέγουμεν εἰς τὸν ιεροδογιώτατον κύριον Π. Τράντον, ιεροκήρυκα καὶ εἰς τὸν ἐλλάδινον κύριον Σωκρ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Δὲν λέπεις δρά μπ', τὸ νοῦ,
Στηγῆ μα' τὴν καρδία μου,
Καὶ στὸ θωρᾶδὸν χαρδί,
Κεῖ' δὲν εἰσας μακρύ μου.

'Η σκέψη σου μ' αποκοιμᾷ,
Συντόνω μὲν τόνορα σου,
Καὶ τῷ γατά' εἶσαι στὴν ζωή,
Καὶ μ' ἔχεις' εἰ τὰ καρδία σου.
Εἰλένα Ιεροφάνους

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΕΩΣ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρός τὴν ἀξιόπιστην διευθύντριαν τῆς
«Βοσπορίδος»

*Ἐρέτριος διοικητής,
(συνέχεια ἑπ. 2)*

Ἐπαναλαμβάνω μὲν ἡδραίας τὰς πεποιηθεῖσας μεν δια-, οὐχιρέτειν τὰς γυναικεῖς ἐν τῇ ἀ-
λεπτωτικήις αὐτῆς κοινωνίῃ δράσεις οὐδὲν ἄλλο
ἢ δύναται νε ἀντιδηλί ή μίαν ἀθέτους, ἃς Ε-
ρέτρην εἴπων, τῶν κυριωτέων συνθηκῶν τοῦ βίου
καὶ μετανομάσιον ὑπὸ πάτων ἱεροφίν τοῦ
βίου περιβολῶν. Αἴγα τοι πεποιηθεῖσαι δι οὐδὲν
ξέλλοντας ἡδραίας τῶν κάτοικον τῇ Γαλλίᾳ καὶ φα-
νάρῃ σταντορειών ἐν τῷ χώρῃ του' ἀζητεῖτε τὰν
γυναικεῖς τὴν ταλαιπωρίαν γυναικεῖς ἐν ἔκστασι
ἐγκληματικήις πράξει, η αὐτή αὐτὴ ἐπέρατος
χειρότερεις· διότι ἐν τῷ χώρῃ ἐκείνῃ, ὡς μὴ
ἔργειαν, εἴρη νοογόνον ἴτιαν ἢ θεοτόκονς αὐτὴν
νότος. Η περί ἴππου τὸν μαστηκήν Γαλλίαν περί¹
τὰς σπληκῆς ἀλεθίας ταύτης ἀλλ' ἀδύνατον
ἴσως ἀποδίνειν' ὑπαγάγεισιν χειμάρρων ὑδατολη-
ρων γυναικῶν, αἵτινες ἀργάζονται πάλον ἀλεθίας
καὶ ἀπενεργοῦσσαι ἀποκελοῦσσαι τὸν ὄλ-
κον, τὸν φρούριον τῆς τύρκης καὶ οἰστογενειακής ίδ-
ιτυτίας, τραγήλην ἡ φυλακὴν ἀρέσπον. Πλεύνον-
ται αἱ δυνατεῖς ἡδραίας ἐν τῇ ἀλεθίᾳ πότων
κοινωνίῃς ἡδραίας ἐν τῷ φάρμακει εἰκονιζόντων τὴν ὑδατήν
τῶν ἐμφύλων.

Ἀδιστάτως παραδίχομαι καὶ φροντὶ διεὶς
ἄν ἀκούει θέτο δυνατόν νέ διπλασιεύθη τὸ δριον
τῆς διεμονῆς τῆς γυναικεῖς ἐν τῷ πλανήτῃ τούτῳ

ἀδύνατον θ' ἀποθῆ ἐἰς τὸ φύλον την τὴν ἀντιδηλίην
μεταγορούσαν, εἰς, ἡ τοῦ Γυμνιστέα, τοῦ Βίσαρπε,
τοῦ Πιστέρη, τοῦ Ἐδισσωνος· καὶ διανέγνεται τῶν
ἀνδρῶν ἡδραίων, οἵτινες ὡς φύλοις ἀπότελον
αἱ γυναικεῖς τὸν ὄρθρον τῆς ζωῆς καὶ διεμπρυ-
ναν τὸ κοινωνικήν στρέμμαν ἀδριαντάπτες τὴν ὑ-
περοχὴν τοῦ ἀνδρικοῦ πνεύματος. Βίλαι δὲ καὶ
θὲ δικαιοσύνην τὸν ἄνδρα καὶ κατεπεινων τοῦ
ἄρχικου γοτροῦ τῆς γυναικεῖς. Ἀλλάμοντον εἰς
ἡμᾶς ἵεν εὐρεθέμων ἐν μάρτι τοιούτων μεινάδων,
τοιούτων ἀνυπόλεων ἥρματων η ἀποθετικὴν
συνδυσμούν! . . .

Π. Χ. Εὐλογηλίδην ἀναφέρει οὐ τῇ ἐπιστολῇ²
της, ἡ ἐποιεῖσθαι μητένα ἀντιτέρψῃ, ὅτι αἱ ἀρ-
χαῖς Σπαρτιάτεις διεκρίνοντο διὰ τὴν αὐτοτή-
ρότητα τῶν ἀδύντων ἀλλ' η ἀντιρρήσις τῶν
δέ φύλων διῆτο μάνετος. Τέκνα αὐτοτέρων τῶν
ἀδύντων ἦτο μάνετος. Τέκνα αὐτοτέρων τῶν
ἀδύντων τὸν ἄρχειον Σπαρτιάτων δὲ θεωροῦ ἀ-
πόλυτον ἀλλὰ συγκατηκόν. «Ἄλλως τα καὶ αἱ συ-
νηγόνες τοῦ φύλου ἤταν τότε, ὡς εἰσεῖς, ἀλλοτε,
Ἐγγύη ἐπίμενοι θνήτοι, πάπτα ἀνερχόμενοι παρα-
δοχοῦ τῆς χειρότερετος καὶ παρ' ἡδραίων συνε-
πάγεται ἀναπορευτοῦν ἡθικῶν καὶ διδυνούν. Εἰς
ἀποδίξιεν· τούτου ἀντὶ νέ παραπλήσιων τὰς ἀρ-
χαῖς γυναικεῖς τῆς Σπάρτης πρὸς τὰς σπαρτι-
νάς, φέροις περάσθειμε γυναικεῖς τῆς ἐποχῆς;
καθ' ἓν ζώμεν καὶ καθ' ἓν ή γυναικεῖμεν
νη χειρότερον. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ποτύζησεν νέ
μετεώρων μὲν Μαστούλων τῆς Γαλλίας αἱ εἱς τι-
νας ἀλλας εὐφωναῖες τούτες. Εἰς τὴν διάφορον τὰ
ἥπια καὶ θύμα τούτων μεγάλοταν,
αἱ γυναικεῖς ἐργάζονται ως ἐμποροί, πατητοπλῆι,
οπτικῆποι, καρπεῖνοι ή ζυδωναῖοι, κατεζουν
δημοσίας θύσιες εἰς ταχυδρόμους γραφεῖς, πα-
ζουνταίς θύσιες μίστης η πάκτων εἰς τὰ καρπά,
καππίζονται, μεθύσονται ἀσύστολας καὶ... καὶ...
Καὶ ἀρχές οπέων εἶται, η κοινωνία ἐστίν ἐπα-
γγηλέων ἀρχήτη σχετικῶν πρὸς τὸ συνθέτιν
καρνελλάρια μας. Οὐδὲδὲ δι γυναικεῖς ἐξέπλευσον
μεταφερεσμένους ἀνθρακούς ὁργισθεῖσας πρὸς τέρψην
ἀποκειμένων καὶ τὸν ἄλλον ὅπερ τὸ γυναικεῖον Ιν-
δουμα. Καὶ θάνατον τὸν ἀνθρώπουν
προστέπτει ἡ χειρότερην γυρή. Τὸ ἰρδίθρων τοῦ
προσώπου, τὸ ἐμπνίον τῶν λεπτῶν αἰσθημάτων εἰς
τὸν παραπτητὴν ἐξέλιπεν ἵν τὴν γυναικείας μορ-

χειρές μὲν ἐφράττεσσιν γειροτρόπιν καὶ προσθετικά,
τὰ ἔξι:

— «Ἴων σύμπορος... Ίων σύριπος... θὲν ἡμερ-
ρων νέ σεις ἔτειν θετικον τι...»

Ο 'Οθίνος ἀναστέναξεν, ἵταν τὸ ἐπισκεπτή-
ριον του καὶ μάνιν ἐπιστάλη, φύμικῶν συγκε-
χωμάνος.

— Δάκετε, τὴν καλισάνην νά τῷ τα δώσετε
κατὰ τὴν ἐποτροφήν του.

Είτα ἀπειλητικὴν διαρρήμαν τὸν μερόν δρό-
μον, διτεῖς διέτυζε τὸν κήπον καὶ Πάνε τὴν
πρός τὸν στεμόν τοῦ σιθηρόδρουμον ἀγουσκεν.

Μετοὶ τοὺς ὄρθιαλμούς πρὸς τὸν γάνον ὃντος Ιεζ-
ύται ταχίος πάληρος ἀκμάζει. Μάτην πειρατῶν
πρὸ αὐτοῦ οἱ χρυσαλίδες, μάτην αἱ ποδεῖς προσ-
καλλόντο εἰς τὰς γυριζίδες του, διὰ τὰ δέλ-
χωντα τὸν δροσερότατα τῶν ἀνθέων των. Ο 'Οθί-
νος ἔμεν ἐπανέλιπες εἰς τοὺς ἀκμούσιους τῆς
ἀνοίκεως.

Καὶ ἐν τούτοις θέτο ποιητής θέτο έξι τανόν
των προνοιούχων διντων, τὰ ὄποια περιπέτειον
εἰς ἔστεξεν δι' ἓν σκόνες μαλαντοῦ εἰρισκέμενον
ἐντὸς τοῦ στού θέτο θέτο θέτο κανέντερον... Άλλ'
ἐν τῇ ποιητάσσει ταῦτη η φύγη τοῦ διετοῦ κα-
κελεμόντος... Επὶ τελευταῖς διετοῖς νέ περιπτήση
τηθήγητο τοῦ Μίτου, ἀφοῦ ὥραιαν νέ πε-
στρήθη εἰς τὸν ποδέν καὶ νέ πρόξειν πελάθεισε.

Πρὸς Θεοῦ! μέν γύναις μὲν ἀναμένει νέ γυνής
τὸ διύτερον θέτο ἀπηγορευμένου κερπού, διτεῖς
καλεῖσταις ξεραρθρέσσαις, ίντη μὲν προστομάτης δε-
ληθετώς τὸν παγκόσμιον καὶ ἀνεπανθρώπιον θέτο-
λον διελθεῖν!

Ἀπενίδας Μ. Βασιλειάδης

ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΛΙΣ

(Διανήρημα)

Α'

— Ο κύριος δὲν είπει ίδω, εἰπεὶ δὲν θυμορές
στειλάμοντος ἵπο τοῦ κατευθέλιου τοῦ οἰκείου του,
διου περιστάσθησεν ὡς συνοπταλμένος οὗτος ἐπι-
σκέπτης.

— Καὶ ηδεύρατε πότε θά ἐκπελθή ο. πε-
λώ Λαρδί; ήρώτησε ο 'Οθίνος Νερτιάδης.

Ο θυμορές ἀνύψωσε τοὺς ἀμούς, ίετειν τὰς

ἄρματα μέν διετάτικαν γειροτρόπιν καὶ προσθετικά,
τὰ ἔξι:

— «Ἴων σύμπορος... Ίων σύριπος... θὲν ἡμερ-
ρων νέ σεις ἔτειν θετικον τι...»

Ο 'Οθίνος μόνος ἐν τῷ κόρμῳ, διου περιουσίαν,
διου γνωστών, ὡς βιοποτικῶν μέσων εἶδε μένον
μικράν θύσιες δι' ἓν πελάθεισε τοὺς πελάθεισεν τοὺς

διοτί φύει, καπίτην ποιητής, δὲν ήδυνταντο τοῦ
Λαρδού πολέμοντες, θάλασσαν, οἰστοπλῆιαν καὶ οπα-
νίας φυλογειακές ἀρετάς, ίετειν γραμμάτες ικα-

γιας μαρούσιμαν, Για την βοστρή κύτον εἰς τὴν κατάταξην τῶν πολυεργάμων καὶ σπουδαίων βίβλων τῆς βιβλιοθήκης του, τὴν ὅποιαν εἶχε μεταφέρη ἐσχάρας ήτος Μαρόβι.

Ο δός ισαρτητούν ἐξ ἀπόδοσης· νὰ ἀναγνώσῃ ὥρατα βίβλια νὰ καταγνωταί εἰς ἵργασιν ἐνδιαφέρουσαν, νὰ ζῆται πλεον ἄνθροπος, οὗτονος η εὐρεῖα καὶ η αὐθεντική πεπλάνων σεβασμός, ὅποιαν πλένει τὴν φραντζασα!

Ο 'Οθίνος ἴγνωστοι ίν τύχης ίνα παιδεύοντι πολιτισμού, ἀκαδημαϊκοῦ. 'Αποβάλλων τὴν φυσικὴν του διειλατταρώνων νὰ λάβῃ συστατικοὺς ίστοτολάν, ἔκπτωτοι μάτια ήρεμάς ἀδειεν ἀπούσας, ην τῷ παρόγονού τῷ εἴνιον θυσεράς/ες καὶ ἀνγύρωτοι διὰ Μαρόβι μὲ κερδῶν πατλάουσαν οικήσινος.

Ελγάντην ἀλλοθίνης ἀνδρεῖς διὰ νὰ προσῆγη περιστέρο, διότι δὲν τὸν ἀφήναν ν' ἀγνοῖς τὰς δυσκολίας τῆς ἀπειχήσιος του. Ο 'Κ. Περλώ Λαρόβ., ὅτε πρὸ τινων μινιών ίδιον τὸν πρόσθιον τοῦ νὰ ἐκλαύῃ ὡς τὸν ποτού θαυμάντος τὴν γενελλίδιον του πετράδη, δὲν ἀπέρευψε συγχρόνων καὶ τὴν ἀπούσιαν νὰ ζῆται μόνος μετά τῆς θυγατρὸς του θυγατρὸς ίν μέρῳ τῶν βίβλων καὶ τῶν ἀνθεύων του.

Τὴν δεσποινίς Περλώ, νεαρά κορασίς, αὐθεντικὴ καὶ προτότυπος καλλιτέχνης, ηθούμανος σφρόδρων καὶ ταπειαρχήν τῶν πρὸ τῶν μοναζαν καὶ τὴν μάλιχολαν, θήτι μάλιστα ίμφινος ἑξιθόδοτο εἰς τὰς εἰλίσσεις της.

Βράσσων ἀπότομος, ἀλαρρός δύσμορφος, ώς ἐνεβάντων τινές, ἔντας ροδιέρας πτώσων κατὰ τὴν παύδην τὰς διειλατταρίας, διευκόλυτος, ὑπό τὴν τὴν ἀπέτριεν περισσεύσαντας την περισσεύσαντας καὶ ἐπειδή τοις πρὸ τῶν μοναζαν καὶ τὴν μάλιχολαν, τήτι μάλιστα ίμφινος ἑξιθόδοτο εἰς τὰς εἰλίσσεις της.

Τὸν ποικίλας ευθήκας ὁ πετρή καὶ ἡ κούρη ωράκων νὰ διεύθουν ἔνγακας ἀποτικτικούς, προσειλιών περὶ ἐλλογῆς ἔσταν, θήτις ἔμελλε ν' ἀποτελέσῃ μῆλος, οὗτος εἴπειν, τῆς οἰκογενείας των.

Δέος ή τρεῖς γραμματεῖς δοκιμασθέντες ἀπεικόνιστον εὐγένων ὁ εἰς μετά τὸν ἔλλον. Ο 'Ο-

τίνος τὸ ἔγνωτον καὶ ἵν. τούτοις ἀπεράσπιον νά-
-έτειθῇ εἰς τὸν αὐτὸν καίνουνον. Δὲν γνωρίζω,
ὅτια δεισιδαιμόνια πεποθεῖσι τὸν ἐνέμονον καθ'
ἔδων τὸν ἰδίνιον διτι, ἵνα ποτε ὥρηται νὰ
μεταβληθῇ ὁ βίος του, τοῦτο ἔμελλε νὰ γίνη
ἔκπτωτον τὴν ἡμέραν καὶ διχὶ ἀλλοτε.

Ηδηθέντο τὸν νοῦν του διειλατταρών, τὴν γλώσσαν του διειλαττωτεν, τὴν κερπίδαν ποτειαστικήν.., οὐδὲ ὥρηται... θὰ πυκνεῖν καὶ θὰ κατέπιεσθε τὸν κ. Περλώ ·Λαρόβ...· 'Αλλά' ἀλλοιομοντ! Ήλκει
αὐτεῖς οι ωραῖες οικήσιες πετάζεσσαν πρὸ τοῦ οικο-
στοῦ του θυρώου.

Β'.

Τώρα ὁ 'Οθίνος μὲ κιφαλῆν ταπεινωμένην ἐ-
πιστρέψει θιλερών πρὸ τὸν σταθμόν, λέγον καθ'
ἴεντον, οὐ δὲν ἂν τὸ δυνατόν πλέον τὴν ἀπανύπηρη
τὴν ἀπούσιαν περιστασιν.

Ο Ιρμόβ στάγη τοῦ μικροῦ σταθμοῦ ἀντανά-
κλα, τὰς ἀκτίνες τοῦ δύνοντος ήλου. Ο 'Οθίνος
εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ οικοδρομικοῦ
σταθμοῦ καὶ κατέρχεται εἰς τίνος θράνον. Η 'Επη-
καλούδη τὰς θιλερίδες στήθεις του διάστημαν
διὰ τὰ πάρεις αὐτοῦ συμβαίνουντα.

Μετὰ πάροδον ὀλίγουν λεπτῶν παρετάρησην ὁ
'Οθίνος, ὃτι ἔκρατει προσταλμένους τοὺς ὄφειλα-
μάνος τὸν ἀσυναποθήτως ἀπόνα εἰς δύο ἀσθτατες,
τὴν μίαν λευκήν, τὴν ἀλλήν ἐκ φυσιο λευκού, ἀκι-
ντίνος ἀπένεινται αὐτοῦ. Ή φαι διόδης αἰτησης
γιαρεταίστηκαν μὲ μίαν κρυπτὴν ἀποτροφήν.

— Ή! παρατρίψατε, δεσποινί, τὸ ζήνων
τούτο, ·ἰετε... ίετε τοῦ διπέδου... θέλω νὰ τὸ
κατεπιστώσω... Οὐδὲν μὲ διαθέτων τόσον δυσα-
ρέσθιον, δουν αὐτά τὰ βρυμαρά ἔντεινα...

— 'Ἄρρεν το, Λουζία, ἀπεκρίθη ἡ λικεὶ ἴ-
σθης... Είναι πιωχὴ χρυσατέλης τῆς ὄποιας ἡθρι-
σθησαν αἱ πάτερες. 'Άντη οὐδένες δὲν θὰ τὴν
ἡγγίζον, ἐκ φύσεω μη τὴν φονεύων... Τὴν παρ-
τηρῶ ἄντι τίνος. Παρατρίψουν μὲ πόσην δραστη-
ριστητα προσπαθεῖ διάστις δινάμωσιν, διπως κα-
τερριθνέντας τὴν περιφέρειαν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν
φοιτ!

Ἐπειλαγές εἰς τῶν λόγων πούτων καὶ τὴν θερ-
μής καὶ γλυκιές ταύτης φωνῆς ὁ νέος ἀπίγειρε
μηχανιεύς τὴν κερπήν καὶ παρετάρησε μίαν
μαρφήν λεπτήν, πειριζέντη περιθύρων.

Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ

χεὶς τύχερας καὶ μαθηματικῆς θεορίας καὶ ἀμεριστῶν τὸν ἔκτακτον μήνυσαν, οὐ καὶ πτένι συγχαίρουν ἀπὸ καρδίας.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

- Εἰώνις δι τὸ τέλοντον οὐχιστος Μήλους επωνυμίαν πέσσον;
- . . . Δὲ σι γηράζεις θούς;
- Οὐχ βέβαια;
- Αὖτε κιστίν.

Οὐδὲ μέλλον ἡ μάρτυρα τὴν διατάξιν, τοῦ χρόνου,
Πλιγὴν φέλασσε τοι. Όπιον δέ μηδὲ εἰς λεπτὸν διερεύεται διατελείων διανημονίαν πεντακοσαντετεῖν.
Διπροτὶ πέντε λεπτά, διπλῶς ἀληγόνιστον μετὰ διετούντων, καὶ διαρειτινοὶ πολλάκιστοι ήμεροι σταύρωσαν τὴν γυναικείαν μου βάσιζη τοι πεπάλιο τοι . . .

Νέα Στάση,

— Τί; Νο εὐχέριστην διάν ειδη δηλοῦ ξερῆς; . . .

Φανατικός τληγέτης. "Η ἀράνος ἥτοι φορεῖς εἰς τὸ θέρος.

— Βραδί, εἶται, ἐντοῦ ἡ λέπτηνος λαζαρίνες δύο δεκάρια, δραμματι μὲν τὴν τιμὴν μα νοῦν τὴν γυναικό μου καὶ τὴν Ἀμούτα εἰδονταί τελεοντο . . . Κρυπτονέ, φύλα μου . . . Φρόντες νά μη μεθωνείσιποτε . . . ἡ δημογένης οἰκυγέδει μου . . . η θεοτροπίας μου . . . ἀκούστε . . .

"Η δαρείν ματ' ὀπειάς κάρδειν τῆς φρακίδας δρόμου, ὅπερ τὴν πατέντην χρήμα. Ἀλλ' οὔτε αὐτὴ σύντοικος ἡ ἀράνος δραμματι ποτὲ διόπτης πρόσωπον ἔκπινεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀργυρός θάλασση. Αὔρατάς ἐφέρειν φοβίστηκε πάσιν καὶ κακούργωματιν εἰς τὸ εὐαντίλατό μέργαρον, διον ἥδη μάρον ἡ ἀμούτα δελέπιτο νά παραμούτη καὶ συντριψαντο τὴν ἀπελεύθερην, τοι εἴησεν πρόγνων διερμάτων ἀγάπητον τὸν σύντοικον της, ἀλλ' ἡνὶς τηναὶ ἀληγόνη παραγρόφιαν ἐκ της περούσας την' αισθάνει καὶ δημοτεῖον τοι δὲν ἔγνωτο μέντης. Όπιον δέργος πάλον ἴγνατο περι πυγμάτων τῆς ἀνοίτας.

Εἰς τοκαντὸν θυσίαν ἡ πραγήτωνα, ἵγμαστης δε δια το μαρμάρετα της τύχης, δέν· δὲ δοτερός ποτε. Η ἀμούτα ἐγένετο δεκαπετάνη, ἔπιτε δὲ ἀνακαθηδράστηκε, καὶ οὐδέποτε τὴν ἄλιμην εἰς γέρον, τοις εἰς συθήκας ἡ ἐπιστροφή πρὸς τὴν θάλατταν τῆς πρηγμάτων, ἡνὶς ἔγνωστη.

V

"Η δυνάζεις, ἡνὶς εἰδὲ ἀνθίσκειν τὸ εἰλαστεῖν ἔτεις τῆς ἀμούτας, ὑπῆρχεν ἔμματεστες, θερητὴ καὶ θυσιαλάτης.

ΕΤΚΑΡΙΣΤΙΑ

Εἰς τὴν διακριπάτασταν καὶ εὐρωπαΐζεις φύλακες ἀπολαύσοντες ἵερον τῆς θυμάρας πρόλογον καὶ, "Ἄλλα Καποδιστρίους διεπούσενται τὴν σόμηνόν μας κακονιεύοντας εἰς ἔξωμαρτυροῦ καὶ ιερών εἰς διάστηματα διασπάσεις λαπαροτηρίας εἰς ἔξωμαρτυροῦ βόρεια ἐις απονήν τεράποντος ἀπὸ διότη μηνὸν ἐν αὐτῇ, ἀφράσας διεπούσεις τὴν βασιλεύσανταν καὶ ἀπόστρατον αὐτούν μας, διὰ τὸν βραχίονα τῆς διοίκεις εἰρηνικοῦ ἀλλού τοις διατερητικοῖ πόλεσιν ἔκπρεσσον πρὸς τοὺς μετέθους τῆς παραχρήστης μας τοῦργαστας ὃντα τοῦ ἀληγοῦ δέργου τούτου μετου τοῦργαστου προτού μεταρρύθμιστον καὶ μετατίτιτητον.

Ἐπέστρεψεν δὲ αυτούν τοὺς θρησκευτικούς μεν εἰς τοὺς ἀναθέματα παρακατατητάσσοντας ἀδέντης ἐπίσημης εὐθυμίους τῆς πόλεως ἡγεμονίαν ἵστρον κ. κ. Στρατηράσουλον καὶ Γραμμανιδάνην.

ΣΩΦ. Δ. ΒΑΛΤΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Γαλατά, έθνος Ιλλούρ, ἁρμ. 12.

"Ἄλλο τοῦ Μάλου καὶ ἐπειδής δὲ καρυνθοῦ δὲν δημοσίει τὸ τοῦ οδηγοῦν καὶ αἱ ἀνεραπανικὲς λέπτης εἰς τοῦ δημοσίου.

"Η κυριακὴ τῆς Πατρικούτης, ἡμέρα βασιλεύοντος πανγύριος δὲ Ρωσοστι, ἢτοι τοιούτης ἡμέρα, μετ θαλάσσην καὶ προμαχών. Οἱ ίδιοι εἰργάνεις εἰς τοὺς θυσιαλάτης παραπτή εἰς τὴν πανηγυρικὴν πλασματικὴν ἀποληπτικήν τοῦ νῦν ναυπηγοῦ, διὸ περιθησίσθεντο εἰχει μετονομάστηκεν τοις ιδίων πατέρων ἀπό τοῦ θεού δέ, τοῦ ἀρχοντοῦ νά φέσται κατεῖ γηρά.

Καὶ οἱ στρατηράση πραγματίσσονται μετὰ τῆς ἀμούτας θεοῦ τοῦ θεού διη τῆς φύσεις τοῦ ναοῦ εἴλει καρυγγὴν καὶ ἀναποδημάτοντον ἀγρούματα. Ή γῆ δέργαμα διὰ τοῦ πέδου της, οἱ αἰδούσιοι ἔγανον αὐτοδημάτους καὶ φρεσόδημάτους κοντά σφιντεῖς περιβάλλει τὸν ναόν, ἐνῷ ἔγραψεν θρησκευτικοῖς τοῦτο τοῦτον τοῦ παρανούσου ἀληγοῦ δέργαμαν τὸν λαόν καὶ οἱ ἀλεπούλληληκι βρύσοι τοῦ καρυνθοῦ ἀληγοῦ τοντούσια.

"Ο θεός να μας φυλακήῃ! Ἐπιν δὲ Ιεράν οὐτερόμενος παρειδούσει καὶ ἀνεγέρσιον τὸς κυρίου του.

("Επιτασ συνδικά)

ΕΜΜΑΝΟΥΘΑ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

'Εν Κωνσταντινούπολι 20 Μαΐου 1902

ΑΡΙΘ. 4

Α.Θ.Μ. Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΗΜΩΝ Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Καὶ ἀκούει τις τὸ ἀτυχῆ ταῦτα θύματα τῆς δικαταλογίστου ήμην ξενομανίας φελλίζοντα μετ' ἀπλεπτούσιον μηχανισμού καὶ ειδονάτου διητιαθεσαςχωρίς· ὡς εἰν' ἐπόμενον, — νά ξνοωστι ἀλεξι, τὴν ιστορίαν τοῦ βασιλέως Ἀλέξαρχου ή τάς γίκας τῆς βασιλεύσσος Ματθίλδος ή τὸν δρίμυδον τῶν στρατευμάτων τοῦ δεῖνος ή δεῖνος ἀπογόνου τοῦ Βεργιγγετόρηγκ. Ταῦτα πάντα συνοδεύονται ὑπὸ ποχγάμων καὶ λεπτομερεστάτης γεωγραφίας τῆς οἰσασθήσατο πατρίδος τῆς παιδαγωγών μὲ δλας τὰς μεθοριακὰς γραμμὰς καὶ τὰς οἰδηρογραμμικὰς διακλαδώσεις καὶ τὰς χιλιάδες